

שולחן אוצר החכמה

הגבורים

א

קדחת הנשים היתה מרובעת בשלם שבפנים ארכה מארץ ואלו שנים וחמשה אמה על רוחב טאה ושל שנים וחמשה אמה. הארבעה לשכות היו בארבעת מקצועותיה ארבע ארבעים על שלשים אמה ברוחב שוות בבדה זו לזו שכן כרוב בספר (יחזקאל סימן ב') וזוהי גם בבית שני היו כסדה זו היא חשט הרגא לפרש דבר זה כי מבואר הוא שם בפסוק ולא היו מקורות וכך הם עתידין להיווג בימות ששיחבו שיכא בבדה בימינו אכן. דרובית מורחית היא היתה לשכת רבנן דין ששם מבטלן את שלשיתן ובטלחין את שערן ובטלחין תחת הדוד לשרפן באש שתחת הירדה המבטלן בזה העלמים כדמתיב נתן על האש אשר תחת זבח השלמים ברחות צפונות היא היתה לשכת העצים ששם הכהני בעלי פוזין בתלעין העצים המוכנים למערכות הבזבז ובסירין התהלעין בהם כי כל עץ שנמצא בו תולעת פסול בעל גבי הבזבז. צפונות מערבית היא היתה לשכת המצורעין ששם היו מובלגין בשבינו לטוהרתן כשבא להכנים ידו לפני לבתן בזה אף על פי שטבל בבערב. בערבית דרובית ששם היו נותנין יין ושכן לנסכים. לבגדה. לבגנות. והיתה נקראת לשכת בית השבנים.

בראשונה קדחת נשים היתה חלקה ולא היו זיווג יחצאין בין המתלים. אכנס באחרונה מיראתן שפא בלילה היתה ירערכו הנשים באנשים הקיפוח גזווצא היינו עשו זיווג יוצאין בהכותלים כמו שפירש רש"י ז"ל בפרק חתילי. והיו בסדרין ע"הן בכל שנה בזמן הצריך לחור' של נסרין ליטב עליהן הנשים הבאות לראות בשבחת בית השאבה. וכד יטבו בשעת נכיסת ישראל לשבחה הזאת ולא יבואו לירי פריצות. וחכש עשרה בעלות עולות בתוך עזרת נשים לעזרת ישראל כנגד חכש עשרה שיר הבעלות שבתהלים שעליהן כמנצח יום ראשון של תג הסכורה בלכד הלימים אסירים בשיר. והבעלות הלא לא היו פרושות היינו ארוכות ובעלי זיווג כדרך כל שאר הבעלות אלא עגלות כחצי גורן עגלה ושתי לשכות היו תחת עזרת ישראל פתוחות לעזרת הנשים כזה וזהו לבעלות האלה העולות לעזרת ישראל ואת דרובית ואת צפונות ששם הלימים נחת כל כלי השיר ותשמישיהן והספרי' לטענתן קין במלחי וזאת כל השירות שיוצרו בפה במקדש על הדיוכן וליתחי נגינת הכלים הגבורים שהיו מנגנין בהם. המטיאין במהיהן לכהנים. שבשעת השיר היו מנגנין על קרבנות דחבדין והמספין

בגבורת הלימים המספין:

אח"ח 7286

פרק רביעי

הלא ידעתם בני היקרים כי היו מבני עמנו הסכלים אשר האמינו שהיתה שירת בית עולמים בפרק הבניית הכלים הגזרים במשנה בספכת ערכין כשירות אנשי השדה והדומים עם הכלי והוא הנקרא בשרוקיתא המשייע שריקת עורדים או המבפוניא והדוכה לה בהכלי אשר אין להם שחר בבלאכת הזכרה והיא שידעו רגזום המסודרים בטלכות והפליגו לדבר על כלי השיר שריו בבקדש בשבועם בפרט בעל המשנה שאמר בתמיד הקיש בן ארזא בעצמ' או הכה זה בתלילי. כמו שיהיה הגנן הזר כהקשת והכאת עצי ברושים גם יחד. שמוציאין קול של שחוק וזבוגי בזוי וטכוי לא זולתו והם לא ידעו הלא חכינו פי לשוננו הקדוש וגם הלאמינו יאמרו לתקיעה הנעשית

שרשי

הגבוהים

הדיטוננו או סיבדיטוננו - השנים עשר הדיאפאסון טריפליקאטנו עם הדיאפניטי פירפישו - ועל הקולות האלה לא יוכל עוד לעלות ולרדת קול האדם בטבעו - לכן אם ירצו לטוור יחד יותר משני עשר בשורדים - השורדים הבוספלי יטוורו עם הקולות ההם בעצמם שיטוורו הדיאפניטי ולא באופן אחר - על כן טוב הוא שיתלקו עצמם לחבורות של שנים עשר שנים עשר בשורדים - ואז יתענגו בהם כל שובעיהם - כי ישמעו הקולות ביחד ולא בערבוביא -

וכגל הדבר הזה דוד בחי' ה' כנראה (בדברי הימים א' כה) כשהלך הבאתים ושבנים ושבנים שטוורו לחבור - כחכמהו היכה והצפלה לא הוסיף ולא הוסיף החבורות בכנין כל - וחכמים בכנין ל' חבורה - כי באופן הזה בלבד ידע טאבנה שיבצאו בכל חבורה הקולות האפסוריים בחשיד האבורים בשוה ולא בסדר אחר נכדל כזה :

ודעו בני כי יואן ואלינסמאן החבר לאינו בקש לטעמ דברי חפץ בטעמי הבנייה ורקא שרי וכל הכתובים בספרינו הקוראים - ואורי הלה והניעה הדבה לא בצאצא דר בלבד דמינו שהטעמים ישמשו אילו בשפט החבורה הבלאכיהית יותר כשה שיבצאו אצלם העיוני ההם שקוראי אותם בלעז נוטי בפני שהנחה האחת כהשטה נכזי' הנהוגי' שהם אג' ריפייפא כול' לי - וכן כלם היא סלכדת לכוכלי קול אחד בלבד בפרוץ בהקולות הבכונים לשיר לא זולת - וזינו השעם האחד (יהיה השעם ההוא בהשכמים ההם הנקראי אצלו בלכים כמו שהם דרך בשל הורקא האתנחתא הרביע וחולתם - או בוצקראים אצלו בשורדים כמו שהם הדרגה והרסא חזיר בן יבון - דוביקון) הוא בלבד אורגנו רביד קולות רבים גם יחד שבצורפן בתכיפה זה אורי זה יתהו כמעט לחלק בה כולקי הבורה ובאוריה לפי מנק הדברים או האוריצאנו בעלית השיור או הבכוד בעצמו טאנו בזכרים עיו - ועל כי לא מצא כל מה שישפיק להשקיש טכל התלמידים בטעמים חל - כתב בה שריכים אנו ללבוך במשפטי השירה הבלאכיתית והיפוסדת על השעמים האלה כלם בשלם שבפנים - וגם הוא לא ידע שכן דבר בההכרל שיש בין טעמי הרודה והבניאים לטעמי הכתובים ביחוד - לא רציתי להעתיק דבריו כאן ואם תחפצו לראות מה שכתב הוא בזה - דרשו בכפרו אשר קרא לו ספר טוב טעם בלשונם אופוס די פרוסודיהה איבריאורום הגדפס בפאלישו העיר הבהוליה שבת אלף תקכ"ל לכניסם - וראו בסוף הספר השני שלו בחבורו האבוד בבקום ההוא אשר דבר על גנינת העבד בלשונם די בוסיקן אקצינטו - ואז תכירו שיפה עשיתי להשמיש דבריו שהם תפלים בכלי כלה בפרקי זה האילי בי לא יועיל להם כלל במשפטי הבורה הבלאכיתית אשר דברנו בה :

ואה הם דברי הבדיית אשר כרתנו במשפטי השיר והבלאכית דבאות ובעים - והוא הוא שלכדו הבשדרי' ברוך הבלך נל ובתלמידיו כי בחטכה התולכו חכמי האובו' בתנאי הבורה עד שבכנו בחי' ה' יצאר להם תורת השקט ובטח השיר הבק' בשם מעלה וכמדו שיר ה'שיר ציון : הלבנן תדעו כי דברי אלה הם נכונים לכיין משרי' לכתא דעת דרשו בעל ספר ה' בדברי הימים א' ט' כי שם בפתח אחד קצר (והוא פלאי) תראו כי נבסרו לכם בו כל ראשי פרקי הבורה אשר כתבת - ולא נפל דבר אחד בכל דברי הפרק הזה והנביא ארעה - וזה תבצאו כתוב שם וכנניהו שר הליים בבשא יסוד בכשא כי טבין הוא - אשר כי כנניהו היה שר הליים בכשא :

העיוני הוא האינסאקורדו גדול שהוא כרחק אחר של ששה קולות בורכב מכיקונדרת אחת קטנה ובארבער סיקונדי גדולות - הקול האחד עשרה הוא האינסאקורדו הקטן שהוא מרחק אחד משבעה קולות בורכב משני סיקונדי קטנות -

וארבעה סיקונדי גדולות - הקול השנים עשר הוא האינסאקורדו גדול והוא כרחק אחד של שבע קולות בורכב בסיקונדה אחת קטנה וחמשה סיקונדי גדולות - הקול השלישה עשר הוא הדיאפאסון והוא כרחק משבעה קולות בורכב משני סיקונדי קטנות וחמשה סיקונדי גדולות - הקול הארבעה עשר הוא הקול דרשטיקי קטן ישוב לטבע הסיבדיטוננו והרשיעי גדול ישוב גם הוא לטבע הטוננו : ודעו בני כי במחשבה בלבד נוכל לחבר כפי המשפט הורק קולות אחרים עד בלי תכלית - אבנס בהמצאת הקולות צפועל לא יעלה בידינו קול חדש אפשרי לא עד מקל שיגיע קול האדם לעלות או לירד לפי טבעו ויכלתו :

ועתה הקולות האלו אשר אבדתי אם יחברו יחד קצת כרחם בקרא קונסונאנציא שלמות כלשונם פירפישו - וקצת מהם נקראו קונסונאנציא גלמי שלמות כלשונם איסביריטי וקצת מהם נקראו קולות כלשונם דיסונאנצי :

והנה כהשלה עשר קולות האבורים שלשר כהם נקראו קונסונאנציא פירפישו והם הדיאטסארון קטן הדיאפניטי גדול והדיאפאסון וארבער כהם יקראו קונסונאנציא איסביריטי - והם הדיטוננו גדול וקטן - והאינסאקורדו גדול וקטן - והשטה קולות הדוברים הם קולות דיסונאנצי - והם לטוננו - הסיבדיטוננו - הדיאטסארון גדול ובקרא טריטוננו - הדיאפניטי קטן - והאינסאקורדו גדול וקטן :

ודעו כי עם השבנה קולות הפשוטים אשר אבדתי יוכלו לטוור ארבעה שטורדים יחד אם ירצו ואז יעשו זכרה שלמה בלשונם ארכונארי פירפישו - אם האחד יזכר עם הקול אונכוננו השני עם הדיטוננו - השלישי עם הדיאפניטי -

ורביעי עם הדיאפאסון - ואם ירצו לזכר שטור בשורדים יחד - וראשון יזכר באוניטוננו השני בדיטוננו או סיבדיטוננו השלישי בקל הדיאפניטי שלם בלשונם פירפישו - הרביעי בדיאפאסון - החמישי בכפולה בדיטוננו או סיבדיטוננו -

והוא הדיאפאסון עם הדיטוננו או סיבדיטוננו - הששי בכפולה בדיאפניטי והוא הדיאפאסון עם הדיאפניטי שלם בלשונם פירפישו :

סוף דבר המנין יורר גדול בהשורדים שיוכלו לזכר יחד בקולות כטונים זה כזה כפי משפטי ותנאי הזכרה - והיו שנים עשר קלא יותר - והיו הקולות האלה בין כלם כן אח יחדיו הדיאפאסון שלש פעמים עם הדיאפניטי נוסף עליו : ובפני הכבר פירשתי הארבעה קולות לארבער שטורדים - ופרשתי גם כן השטה קולות השטה בשורדים - אשרתי מי טוב הוא ללבוך אתכם שבות היל קולות בשלם טכפנים שיטוורו במ הל שטורדים יחד כדי שלא ינרע לכם דבר במשפטי הבורה :

ועתה דעו כי הקול הראשון נקרא אונכוננו - השני דיטוננו או סיבדיטוננו - השלישי דיאפניטי שלם או פירפישו -

הרביעי דיאפאסון - החמישי דיאפאסון עם הדיטוננו או סיבדיטוננו - הששי דיאפאסון עם הדיאפניטי שלם בלשונם פירפישו - השביעי דיסדיאפאסון - השמיני דיסדיאפאסון עם הדיטוננו או סיבדיטוננו - התשיעי דיסדיאפאסון עם הדיאפניטי פירפישו - העשירי הדיאפאסון והשליש בלשונם פירפישו - והאחד עשר הדיאפאסון טריפליקאטנו עם